

for langt fjernet fra de Hjem, hvor disse Patienter skulle anbringes. Jeg har netop en Pjece, som er skreven af Overlæge Helweg paa Middelfart Sindssygehospital, hvori han omtaler Familieplejen, og naar man læser denne Pjece, faar man det Indtryk, at han er stærkt begejstret for, at man i højere Grad end hidtil kommer ind paa denne Familiepleje. Han fremhæver, at de Familier, der skulle modtage Patienter i Pleje, nødig maa bo mere end højst $1\frac{1}{2}$ Mil fra Moderhospitalet, idet det selvfølgelig er Mening, at Lægerne paa dette skulle have stadigt Opsyn med de Patienter, der komme i Familiepleje. Der er endog Tale om, at Lægerne skulle se til dem en eller to Gange om Ugen, og det er derfor af den største Betydning, at de ikke bo for langt fra Moderhospitalet. Dette med Familiepleje er naturligvis noget, vi som Lægmand ikke kunne danne os noget Begreb om, vi maa i den Henseende henholde os til Sagskundskaben, men saa vidt jeg har kunnet skønne, er ikke alene Overlæge Helweg, men ogsaa adskillige andre Autoriteter meget begejstrede for, at vi i Fremtiden i højere Grad end hidtil skulle komme ind paa denne Form for Behandling af sindssyge. Sikkert er det, at man i Udlandet med stort Held er gaaet videre og videre i den Retning. Jeg tror, det er anført i Medicinalkommissionens Betænkning, at i enkelte Lande er man kommen saa vidt, at ikke mindre end 20 pCt. af de sindssyge komme i Familiepleje.

Ikke alene er det for en vis Del af de sindssyge saare gavnligt at komme ud i gode Hjem og efter Evne deltage i det praktiske Arbejde der, men det maa ogsaa anføres, at jo mere man kommer ind paa Familiepleje, desto billigere bliver det for Staten og Kommunerne. Men naturligvis kommer dette Hensyn i anden Række. Hensynet til Patienterne er selvfølgelig det, det først og fremmest kommer an paa. I Tyskland, Skotland og Belgien er man kommen ind paa Familiepleje i betydeligt Omfang. Det anføres i Helwegs Pjece, at der et Sted endog findes et Sindssygehospital, hvor man paatænker at fordele 600 Patienter i Familiepleje, medens man har en Centralanstalt, der rummer i det hele kun 100 uhelbredelige Patienter. Man vil se, at der er Planer om i langt større Grad end hidtil at gaa over til Familiepleje, fordi denne har saa gode Resultater at opvise. Jeg synes, at vi maatte være i høj Grad tilfredse med, om vore Sindssygelæger i højere Grad, end Tilfældet maaske har

været hidtil, vilde opfordre Befolkningen i de paagældende Egne til at modtage roligere sindssyge Patienter. Hvis vi nemlig i højere Grad end hidtil kunde komme ind paa Familiepleje, vilde det betyde, at det Sindssygehospital, vi nu staa i Færd med at bygge, muligt kan blive det sidste, saa at det, som man har projekteret skal komme om en Del Aar, maaske kan spares, idet vi da kunde klare os med de Sindssygehospitaler, vi have i dette Øjeblik, og det, som nu skal bygges.

Naar man tager alle disse Forhold i Betragtning, synes jeg, de maa veje meget tungt i Vægtskaalen til Fordel for Nykøbing. Man vil vistnok erindre, at i Motiverne til Lovforslaget eller i en Erklæring, vistnok ogsaa fra Sundhedsstyrelsen, staaar der, at der, ogsaa hvis man vælger Hillerød, vil være Mulighed for Anbringelse i Familiepleje i Odsherred, fordi dette ikke ligger saa langt fra Hillerød, at det ikke skulde kunne lade sig gøre. Jeg synes, at denne Forklaring er noget søgt, og at der ikke behøves ret mange Ord for at bevise, at i den Henseende maa Hillerød naturligvis staa langt tilbage for Nykøbing.

Jeg vil endvidere fremhæve, at Nykøbing ligger paa en Plads, hvor der ikke er stor Mulighed for, at Undvigelsesforsøg ville kunne lykkes. Ogsaa dette er et Moment af ikke ringe Betydning. I den Henseende maa Nykøbing fremhæves fremfor Hillerød. Det sidstnævnte Sted, hvor man har de store Skove i Nærheden, kunde der tidt blive Fare for, at sindssyge Patienter, som havde fjernet sig fra Hospitalet, kunde forville sig i Skovene og dø, inden man kunde finde dem igen og faa dem tilbage til Hospitalet. Det maa erindres, at i det moderne System for Opførelsen af et Sindssygehospital skal det fængselsagtige saa meget som muligt holdes borte, det hele skal have et saa venligt og tiltalende Præg som overhovedet muligt. Det hele skal — og det er jeg overbevist om vil gælde dette Sindssygehospital — ligne en smuk Landsby, hvor man har større og mindre Huse liggende spredte paa et betydeligt Areal af indtil 50 Tønder Land, med smukke Haver og Parkanlæg og med Boliger for Overlægen, for Reservelægerne og de forskellige andre Funktionærer, saa at det hele faar et saa venligt og tiltalende Præg som muligt, og de fængselsagtige Mure, som man kendte i forrige Tider, ere fuldstændig bandlyste. Men netop fordi man i Stedet for Mure bruger levende Hegn, Plantninger o. s. v., er det selvfølgelig saa meget lettere for